

MAGNETISK ANOMALIKART

NORGE MED HAVOMRÅDER

MAGNETIC ANOMALY MAP
NORWAY AND ADJACENT OCEAN AREAS

Målestokk / Scale 1 : 3 million
50 0 50 100 150 200
(kilometers)

Kartbeskrivelse

Kartområdet dekker fastlands-Norge, Svalbard, dele av Nordsjøen, Norskshavet og havområder til flymagneftiske data tillegg til noe marin magnetiske data i vestlige deler av Norskshavet. Flyhøyde, profilstrekning og profilavstand til de flymagnetiske målingene varierer mye (se indekskart). Profilavstanden er minst over fastlands-Norge (0.5–2.5 km), middels over kontinentalsockelen (3–8 km) og størst over de dyre havdyp i Norskshavet og Grønlandshavet (10–15 km). Unøyaktigheter i havmagnetiske data medfører at de kan være svært usikre i siste del av ekstreme spredningsanomalier i havområdene omstid er noe usikker. Fjellområdene med røys og fjelltopper på Vestlandet i Nord-Norge og på Svalbard er målt på konstant barometrisk høyde (800, 1000 og 1500 m) mens det i de øvrige områdene på fastlands-Norge er flyt med konstant terrengklaring (150 og 300 m). Magnetfeltet er ikke omregnet til en felles flyhøyde.

De flymagnetiske data fra fastlands-Norge og kontinentalsockelen er basert på et 500x500 m rutetenn interpolert fra digitaliserte håndkonturerte kart. Digitale magnetiske data fra det nordlige Barentshavet ble også tilført til et regulert 1x1 km nätverk. Kartet viser inn de gjenverende områder i Norskshavet og Grønlandshavet. Collesteorelsen på det sammensatte datasettet er 1x1 km. Anomalikartet er beregnet ved å trekke det geofysiske referansefeltet fra 1965 (Definitive Geomagnetic Reference Field 1965.0) fra det magnetiske totalfeltet. På grunn av den høye fjelltoppen til tross har samme areal på kartet. En pseudo-relief teknikk med «bevanning» fra sørøst er også benyttet. Denne type kart framhever linjeasjoner og kontraster som ikke er så lett synlige på konvensjonelle konturkart.

Dette kartet er utgitt i samme målestokk og utsnitt som det berggrunnsgeologiske kartet over Norge med havområder (Sigmund 1992).

Map Description

The mapped area includes mainland Norway, Svalbard, part of the North Sea, the Norwegian Sea, the Greenland Sea and the western Barents Sea. Sources of magnetic data include mostly total-intensity airborne measurements and some additional shipborne measurements in the western part of the Norwegian Sea (see index map). Flight altitudes, flying directions, and line-spacings of the aeromagnetic surveys varied widely. The line spacings were smallest over mainland Norway (0.5–2.5 km), intermediate over continental shelf areas (3–8 km) and largest over deep oceanic areas in the Norwegian and Greenland Seas (10–15 km). Inaccuracy in navigation affects the continuity of some sea floor spreading anomalies. The mountainous areas with rough topography in western and northern Norway and on Svalbard were flown at a constant barometric height (800, 1000 and 1500 m) while the remaining areas of mainland Norway were drop-flown (150 and 300 m altitude). No attempt was made to transform magnetic-anomaly data to a common altitude.

The aeromagnetic data from mainland Norway and the Norwegian continental shelf are based on a 500x500 m grid interpolated from digitized hand-drawn contour maps. Digitally recorded aeromagnetic data covering Svalbard and the northwestern Barents Sea were merged and interpolated to a 1x1 km grid using the minimum curvature method. A 5x5 km grid compiled by the Geological Survey of Canada from the same survey data was merged with the remaining parts of the Norwegian and Greenland Seas. After sea level adjustment, the grids were combined into a single grid with 1x1 km cells. The magnetic total field was reduced to anomaly values by using the Definite Geomagnetic Reference Field 1965.0 (DGRF 1965.0). The map was produced using the equal-area colour scale and the pseudo-relief technique with 'illumination' from the southeast. This type of map enhances lineations and contrasts not easily discernible in the conventional contour maps.

The present map covers the same area as the Bedrock Map of Norway and Adjacent Ocean Areas (Sigmund 1992).

Sammenstilling av delområder / Compilation of surveys

